

## Mačka, miš in miška.

*Mačka.*

Miška môja! pojdi sém,  
S tôboj se igráti hém;  
Rada bi te gládila,  
Plésati navádila.

*Miš.*

Déte ljubo! pázi mi,  
K máčki tí ne lázi mi.

*Mačka.*

Kùp oréhov jaz imám;  
Prídi k mèni, vse ti dám.

*Miška.*

Poslušájte, mati ví!  
Káj mi têta govôri.  
Naj nu smûknem tja lepó,  
Jéderce je le sladkó.

*Miš.*

Déte! móľci, vnikaj se,  
Mački ne dobríkaj se!

*Mačka.*

Vidiš, debelička!  
Túkaj je potíčica,  
Polna masla in medú,  
Grôzdnih zrnec in sladú.

*Miška.*

Mati, mati! naj nu grém;  
Téta dobra je ljudém.

*Miš.*

Oj, ne hôdi jej k negám!  
Téta misli tebe hám.

*Miška.*

Mati! gleda prelepó  
Izpod čela nijé okó.

*Mačka.*

Nič se mène tí ne bój,  
Téci semkaj, tam ne stój!

(*Miška smukne k mački.*)

*Miška.*

Mati, mati, oj gorjé!  
Mej zobmi drži me vžé.

*Miš.*

Kadar vbijen lôneč je,  
Pôtlej kúhe kôneč je;  
K mački gluha tékla si,  
Góbek si opékla si.

*Miška.*

Mati! grôzno me boli,  
Strla mi je vse kosti:  
Sreče svôje poderûh,  
Kdor je módrim ukom glûh!

\* \* \*

## Nabita puška.

**N**ek oče je imel dva sina. Oba sta se rada igrala s puškami, ki so visele v hiši ob steni. Oče jima tega ni prepovedal, ker je imel navado, že puško vselej poprej izstreliti, predno jo je obesil na steno; oče si je torej mislil, da ni nobene nevarnosti, ako se sinova igrata s praznimi puškami.

Necega dnè pride od lova le za kratek čas domov, da bi nekaj opravil ter potlej hitro zopet odšel; zatorej ni izstrelil puške, nego obesil jo je nabito na steno. V tem prideta njegova sinova, Andrej in Jakob, v sobo. Andrej je bil dvanajst a Jakob deset let star. „Veš kaj?“ reče Jakob, „igrajva se vojake!“ in vsak si vzame jedno puško s stene. Andrej je vzel po nesreči nabito, katero je oče malo poprej obesil na steno. Vsak s svojo puško v roci, zavpijeta drug družemu: „Pózor!“ „Petelina napnite!“ „Sprožite!“ — V tem trenotku sprožita vsak svojo puško drng v druzega in — Andrej je ležal mrtev v kryi na tleh! — Mati, ki je slišala puško počiti, prihití v hišo in najde — svojega ljubega sina Andreja mrtvega v krvi na tleh ležati.

Previdnost te povsod varuje,  
A radovédnost te kaznuje.

— č.